

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXX. De obsidione Nisibis: & de Apostolica conversatione Jacobi Episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ἡ κυζικὴ τῶ ἐνομίῳ διὰ βραμμάτων ἐδήλωσε, καὶ ἐαυτὴν μὲν φεαδὴ μὴ πρὸς ἐνὶ ταῖς ὑποθήκαις ὁ ἵ ἐνομίῳ, δέοντας μὲν ὑπεχώρησε τὴν ἰ ἀπιάν ἐκ ἐνεγκῶν, παροδοσίαν μὴν κατήγορῆ ἔ ἐυδοξίῃ. ἡ δὲ κληθῆς ἡ καὶ ἐαυτὸν καὶ τὸν ἀέποιον ἐλεγε. ἐπέλεθεν λοιπὸν ἰδιαν φραγείαν συνεσήσατο. ὅσοι γὰρ δὴ συνίστορες ἦσαν τὸν τοῖς δόγμασιν ἀντὶων συμφωνίας, ἐυδοξίῃ μὴν ἀπέσθησαν, παροδοσίαν καὶ ἐργασκότες ἐνομίῳ ἵ συνετάχθησαν, καὶ τὴν ἐπωρυμίαν ἐξ ἐκείνης μέρει ἐ τήμερον ἐχεσιν ἐπέλεθεν αἰρέσεως ἀρχηγὸς γυρόμενος ὁ ἐνομίῳ, ταῖς τ' ἀσεβείας παροδοθῆκαις τὴν ἀρεῖα βλασφημίαν ἐπισησεν. ὅτι ἵ πατὴρ φιλοθυμίας δαυλεύων ἰδιον συνεσήσατο σύλλογον, ἀντὶ τὰ πεπραγμένα βοᾷ. ἡνίκα μὴν γὰρ ἀέποιος ἀποκηρυχθεὶς ἐξηλάθη, ἐ συνεξήληθεν ἐκείνῳ, καὶ τοῖς διδάσκαλον ἀντὶν ἐ θεῶ ἀνθρωπον ὀνομάζων, ἀλλὰ μεμύνηκεν ἐυδοξίῳ συμπεφραγμένῳ. ἡνίκα ἵ ὁ ἀυλὸς δέικας εἰσεπέσθη τ' ἀσεβείας, ἐκ ἐσερξέ τῆς συνόδου τὴν ψήφον. ἀλλ' ἐπισκόπος ἐχρήσθη καὶ περὶ ἐυτέρους, ὁ τ' ἐπισκοπικῆς ἀξίας γεγυμνωμένῳ. ταῦτα μὴν ἐν ἐν κωνσταντίνῳ πόλει γέγραπῃ.

A minis perterritus Eudoxius, Eunomio per litteras significavit, ut Cyzico excederet, sibi que ipsi imputaret, quod monitis non paruisset. Eunomius igitur metu percuttus, subduxit se quidem. Sed ignominiam iniquo animo ferens, Eudoxium proditionis accusavit; seq; & Actium injuria affectum esse dixit. Atque ex eo tempore propriam sectam constituit. Quotquot enim consensionis illorum in fidei doctrina conscii erant, ab Eudoxio quidem recesserunt, proditionem ejus damnantes: Eunomio vero sese adjunxerunt, & ex ejus nomine Eunomiani etiamnum appellantur. Abhinc Eunomius propriæ hæresis auctor factus, Arii blasphemiam nova impietatis accessione cumulavit. Cæterum ambitione & inanis gloriæ studio impullum propriam sectam illum condidisse, res ipsa indicat. Nam cum Actius damnatus atque ejectus est, ipse cum illo abire noluit, tametsi magistrum & hominem Dei cum appellaret: sed mansit conjunctus cum Eudoxio. Postquam vero impietatis pœna ipse affectus est, synodi sententiæ non acquievit: sed Episcopos ac presbyteros ordinavit, ipse Episcopali dignitate exutus. Et hæc quidem gesta sunt Constantinopoli.

Κεφ. λ'

Περὶ τῆς πολιορκίας νισιβίως πόλεως, καὶ τῆς ἀκατάβητος ἐπισκοπῆς ἀποστολικῆς πολιτείας.

Σ Αὐτὸς ἵ τ' πρὸς τὴν βασιλείῳ καὶ ῥωμαίων στρατεύσαντῳ, ἀφίκετο εἰς τὴν ἀντιόχειαν ὁ κωνσταντίνος, ἀλείρας τὴν στρατιάν. ἐξήλασε ἵ τας πολεμίας ἐχ' ὁ τῶν ῥωμαίων στρατῶς, ἀλλ' ὁ τῶν παρὰ ῥωμαίοις ἐυσεβῶν θεός. τὸν ἵ τ' νίκης τρέπον ἐγὼ δ' ἰνησομαι. νισιβίως, ἡ ἀντιόχειαν μυγδονίας πνὲς ὀνομάζουσι, ἐν μεθόρῳ καὶ τ' πρὸς τὴν καὶ ῥωμαίων ἡγεμονίας. ταύτης ἐπισκόπος ἦν καὶ πολιάρχος ἐ στρατηγὸς ἀκάκωτος, καὶ πρὸς ἐν ἐμνήσθη τῆς ἵ ἀποστολικῆς χάριτος τας ἀκλίνας ἐδὲ τ' ἡφίει. τέτρατας ἀξιαγάσας καὶ πολυμυθίας θαυμαστάς ἐν τῇ φιλοθεῶ ἰστορία συγγραψας, περὶ τὸν ὀμαι καὶ παρὰ ἑλκον ἀνδρῶ τας ἀπαριθμήσας. μίαν ἵ μόνον ἐγὼ, ἵ πρὸς κείνους ἐνεκα διηγήματος. τὴν ὑπὸ τέτρατος κυβερνωμένην πόλιν ῥωμαίοις ὑποκειμένην ὁ πρὸς κείνους ἐπολιόρη καὶ στρατός. ἐβδὸ-

CAP. XXX.

De obsidione Nisibis: & de Apostolica conversatione Jacobi Episcopi.

INTEREA vero cum Persarum rex Sapor Romanis bellum intulisset, Constantius collecto exercitu Antiochiam perrexit. Hostes vero profligavit, non exercitus Romanorum, sed piorum hominum apud Romanos degentium Deus. Quoniam autem modo victoria contigerit, hic exponam, Nisibis quam nonnulli Antiochiam Mygdoniæ appellant, urbs est in confinio Imperii Persarum ac Romanorum sita. Hujus Episcopus & servator & Dux erat Jacobus, cujus antea meministi qui Apostolicæ gratiæ radiis coruscabat. Cujus stupenda & celeberrima miracula, cum jam antea in Philotheo historia exposuerim, superfluum nunc arbitror & minime necessarium, eadem denuo commemorare. Unum duntaxat quod ad præsens institutum pertinet, narrabo. Urbem cui ille præerat, Romanis tunc subditum, Persarum exercitus obsidebat. Cumque

καὶ τὰς βαρβάρους ἰδὲν, καὶ τῆς κερῆς καὶ ἀν-
 τῶν ἀφίεναι τὰ βέλη. εἶξας δ' ἦ ἔν ο θεασσάμενος
 ἀνδρῶν, ἀνέβη μὲν εἰς τὴν αὐρῶν. τὸ δ'
 μύρον πληθὺν ἰδὼν, ἀλλήλων μὲν ὀκλαφῆκεν
 ἀροῖν Σκίπας δ' αὐτοῖς ἐξήτησεν Ἰηπεμοφ-
 θῆται καὶ κωνόπας, ὥστε καὶ διὰ τῶν μικρῶν
 ζώων τὸν ἄριστον ἐπαρκεῖται ἐπιγνώσασθαι τὴν
 δύναμιν. εἰπέτο δ' τῆ δὲ χῆ τῶν σινιπῶν καὶ τῶν
 κωνόπων τὰ νέφη. καὶ τῶν μὲν ἐλεσθῆναι τὰς
 παρονομίας ἀνλοφθῆς πεφυκίας ἐπλήρη-
 τῶν δ' ἰππων καὶ τῶν ἄλλων κίλων, τὰ τε ὄτα
 καὶ τὰς ῥίνας. ὁ δ' ἐφάρξεν δὲ δυνάμει τῶν ζώ-
 ον τῶν πρὸς ἐξουσίαν, τὰς ἰερωσύνας ἀπέ-
 ρηξαν καὶ τὰς ἐποχευδῆρας καὶ ἠνεγκαν. καὶ
 τῶν τε ἀξίον συνέχεον, τὸ τε στρατόπεδον κα-
 ταλιπόητες, ἐφυγον κατὰ κράτος. ἔτι δ' ὁ αἰεὶς
 ἀθλιῶν βασιλεὺς, τῆ μικρᾷ Ἐφίλανθρώ-
 πω παιδείᾳ τῶν ἐνδοξῶν πρὸς ἐπισημοῦς
 νεθεσμεμαθῆναι τῶν ἰσχυρῶν, ἀνεξέδυσεν ἐκεί-
 νον, αἰσχρῶν ἐνίκησεν ἐκ τῆς πολιορκίας δρε-
 ψάμενος.

A dens, barbaros adspiceret & impreca-
 tionis tela in eos immitteret. Cui ob-
 secutus admirabilis ille vir, in quan-
 dam turrim conscendit. Visaque innu-
 merabili hominum multitudine, nullū
 aliud malum iis imprecatus est: sed o-
 ravit tantum, ut cinifes & culices in eos
 immitterentur, ut ex minutis animal-
 culis, ejus qui ipsis auxiliabatur poten-
 tiam cognoscerent. Orationem Jacobi
 nubis cinifum & culicum protinus
 excepere. Et Elephantorum quidem
 probocides instar tuborum cavas: e-
 quorum vero & reliquorum jumento-
 rum aures simul ac nares compleverunt.
 Qui cum hujusmodi animalcul-
 lorum impetum sustinere non possent,
 abruptis loris fessores suos excutere
 coeperunt, & ordines conturbantur:
 relictoque exercitu, totis viribus con-
 citi in fugam se dederunt. Ita rex infe-
 licissimus: cum Dei piis hominibus
 prospicientis vim ac virtutem hac mo-
 dica clementi castigatione didicisset,
 recessit inde, ignominiam ex obfidio-
 ne referens non victoriam.

Κεφ. λα'.

CAP. XXXI.

πρὸ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας συνέδου, καὶ τῶν κατὰ τὸν
 ἀγῶνα μιλῆτων αὐτοῦσι Συμμάχων.

De Synodo Antiochie celebrata, & de his qui
 Juncto Meletio illi contigerunt.

ΚΑΙ ἔχον τὸν χρόνον ὁ κωνσταντῖνος ἐν
 ἀντιοχείᾳ διέτριβε. τῆ δ' ἀναχωρῆς ἡμε-
 ρῆς καὶ ἔπειτα πάλιν παύσατο, πάλ-
 λιν ἐπισκόπος συνήθροισεν, δρονηθῆναι πάν-
 τας καὶ τὸ ὁμοῦσιον ἀναγκάσειν καὶ τὸ ἕτεροῦ-
 σιον. ἐνδοξίῳ δ' ἐμὲν λεόντιον ἐκείνον τὸν θεῖον
 ἀρπάσαντος, εἶτα ἐξελάθητος, καὶ μετὰ πολλὰς
 συνόδους τὴν κωνσταντινουπόλιν ὁμοῦσιον καὶ
 χηκοῦτον, ἢ ἀντιοχείων ἐκκλησία ποιμένους ἐ-
 σέρητο. τότε δ' ἔν ὁ συνελθῆναι τῶν ἐπισκο-
 ποι πολλοὶ δ' ἦσαν πάντες συνελθῆναι, χρῆ-
 ναί μιν προβληθῆναι περὶ τὴν ποιμνη-
 νομείαν, εἰς τὴν κοινῆν ἐκείνων περὶ τῶν δο-
 μάτων βεβησάμενος. καὶ ἐκείνον τὸν κερῆν
 μελέτιον ὁ θεασσάμενος πόλιν τινὰ τῆ ἀρμενίας
 ἰδῶν, εἶτα τῶν δροχημένων τὸ δροχῆνον δυχε-
 ρῆνας, ἢ συχίαν ἠγῆν, ἐτέρωθεν διαπερῆσεν. ἔτι
 ἰσοπέθησάντες ὁ τῶν ἀρεῶν συμμορίας ὁμο-
 φροῦσαι εἶναι Ἐκοινωνῶν τῶν δομάτων, ἐξήτη-
 σαν τὸν κωνσταντῖνον, τὴν τῶν ἀντιοχείων ἐκκλη-
 σίας ὁμοῦσιον τὰς ἡμέρας, πάντα ἡδονομον
 παρέβαινον ἀδελφῶν, καὶ ἰσχυρῶν ἐκ τῆν

EO tempore Constantius Antio-
 chie morabatur. Qui reparatis in-
 duciis finitoque Persico bello, Episco-
 pos iterum congregavit, cunctosque,
 tam consubstantialis, quam diverse
 substantiæ vocabula rejicere coegit.
 Erat tunc Antiochena sedes pastore de-
 situta, cum Eudoxius qui post Leonti-
 um Antiochenam sedem occupaverat,
 inde expulsus fuisset, ac post multas
 synodos Constantinopolitan. Ecclesi-
 am illegitime obtineret. Episcopi igitur,
 qui tum eo convenerant, erant au-
 tem plurimi ex diversis provinciis con-
 gregati, prius quidem pastorem gregi
 præficiendum esse dixerunt, deinde
 una cum illo de doctrina fidei consul-
 tandum. Per idem tempus Divinus
 Meletius cujusdam urbis in Armenia
 Episcopus, cum gregis sui contumaci-
 am ferre non posset, alio migraverat,
 ibique in otio degebat. Hunc Atria-
 ni consentire sibi & dogmatum suorum
 participem esse arbitrati, petierunt à
 Constantio, ut Antiochenis Ecclesiæ
 administrationem ei committeret.
 Cunctas enim leges auctacter viola-
 bant, dum impietatem suā confirmare